

Reisverslag 18/10/2016

Door: Maurits Zeinstra

Goedemorgen allemaal! Zoals eigenlijk elke doordeweekse dag was ook dinsdag de 18e van oktober weer een dag waarop de gehele groep moeite had met wakker worden. Na het ontbijt konden we ons klaarmaken voor een dag met een vol programma, er stonden namelijk twee excursies op de agenda. Verzameling voor vertrek verliep bijna perfect. Nadat Perton (1 minuut te laat) en Kai (2 minuten te laat) ook aanwezig waren konden we dan toch echt vertrekken.

Na een verfrissende ochtendwandeling richting het station hebben we de trein gepakt naar Pacific Institute te Oakland. Hier eenmaal aangekomen werden we warm onthaald in een soort van woonkamer waar we plaats mochten nemen aan de bijna bij iedere presentatie terugkerende langgerekte eikenhouten vergadertafel omringd met zwarte bureaustoelen, typisch Amerika.

Nadat Martijn voor de zoveelste keer zijn introductie praatje had gehouden, kon meneer Gleick, medeoprichter van Pacific Institute van wal steken met zijn verhaal over de waterproblematiek in de wereld. De missie van deze non-profit organisatie is geavanceerde oplossingen ontwikkelen in de hedendaagse waterproblematiek. Door de presentatie van meneer Gleick en de daaropvolgende dialoog die we met hem hebben mogen voeren zijn we veel te weten gekomen omtrent dit onderwerp. Al met al een super interessant ochtendprogramma waar Alex jullie ongetwijfeld meer over zal vertellen.

Tijdens de lunch ging iedereen zijn eigen weg om een prijstechnisch interessante en lekkere lunch te scoren. Daan, Erwin, Jan, Henk en ik zijn voor vers gerolde sushi gegaan welke we buiten op een gezellig winkelstraatje vergezeld met een heerlijk zonnetje hebben genuttigd. Het weer is hier trouwens sowieso fantastisch, wij treffen het deze week bijzonder met temperaturen tussen de 18 en 23 graden.

Na de lunch hebben we opnieuw de trein gepakt op weg naar de volgende excursie van vandaag; De Transbay Terminal te SF. De projectmanagers hebben ons geïnformeerd over de specifieke eigenschappen van het project, logistieke verbeteringen die het project met zich mee brengt en natuurlijk mocht een sightseeing tour op het project niet ontbreken. Kleine teleurstelling was er echter wel bij de deelnemers, we hadden namelijk allemaal braaf onze laarzen meegenomen om op de bouwplaats rond te lopen, helaas moesten we het doen met een rondje lopen rondom de bouwplaats.

Na de excursie was iedereen vrij om te gaan. Een aantal koos ervoor om de zogeheten "punten" (€'s) te besparen door zelf een homemade pasta in elkaar te draaien in het hostel. Het overgrote deel (waaronder ik) koos voor een steakrestaurant waar we beduidend meer "punten kapot hebben gesmeten (€25 de neus)".

Uiteindelijk viel de avond in SF, het punt waarop menige reisverslagen pas echt interessant worden. Met een aantal andere deelnemers hadden we besloten opnieuw het nachtleven van SFO te ontdekken. Deze verkenning heeft ons uiteindelijk tot vier toch wel louche kroegjes gebracht. In contrast met de kroegen in New Orleans bleek er ook beduidend minder te beleven. New Orleans

trilt praktisch dagelijks op z'n fundament door alle livemuziek die er ten gehore wordt gebracht. De locals die we in SF dinsdagavond hebben ontmoet zitten liever op een barkruk, kijkend naar een honkbalwedstrijd of spelen een ontspannen potje pool. Dat laatste wou men trouwens ook graag opnemen tegen een Europeaan, uiteraard gingen we de uitdaging aan (behalve Hidde) en moest de Amerikaan uiteindelijk zijn verlies nemen. In een andere uitgestorven kroeg troffen we opnieuw weinig actieftijd en gezelligheid aan. Desalniettemin moet je die gezelligheid altijd zelf maken wat ook hier zeker weer is gelukt (zie foto). Maar al verkennend door de ruimte zat daar dan toch een vrouwelijke krullenbrol, moederziel alleen aan de bar. Best aandoenlijk, zo vond ook een niet nader te noemen commissielid (de echte speurneus zou één en ander uit de foto kunnen halen). Uiteindelijk had deze persoon "the guts" (waarvoor respect) om op deze vrouw af te stappen en was hij in een flits van een seconde bij haar aangeschoven. Het is na wat ik begrepen heb een hartstikke leuk gesprek geweest waar tips voor goeie eettentjes en "dancings" zijn uitgewisseld.

De avond werd afgesloten met een ontzettend smerige peperoni pizza en een erg lekker laatste biertje in het hostel. Ook de volgende dag werd vroeg opstaan weer van ons verwacht waardoor we onze stapelbedden weer hebben opgezocht.